

trods gentagne Henvendelser i Ministeriet, og dette forekommer mig noget urimeligt, da der nu er gaaet $\frac{3}{4}$ Aar, siden Andragendet blev indsendt.

Ligeledes skal jeg tillade mig at spørge om, hvorledes det kan være, at de løse Arbejdere i Statshaverne — jeg ved, at det i hvert Tilfælde er Tilfældet for Fredensborg Slotshaves Vedkommende — endnu ikke har faaet deres Løn forhøjet i Henhold til August-Reguleringen. Jeg anser det for at være et fuldt berettiget Krav, at de faar denne Forhøjelse, da deres Løn ikke er stor.

Adskillige ærede Medlemmer, sidst det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen, har beskæftiget sig med Spørgsmaalet om vore Veje og Automobiltrafikken. Da Spørgsmaalet har været behandlet af adskillige ærede Medlemmer, skal jeg kun komme med ganske enkelte Bemærkninger. Ogsaa jeg mener, det er ganske nødvendigt, at vi kommer til en Revision af Automobilloven, en Revision, som jeg ikke ønsker skal lægge Automobilfærdselen for mange Hindringer i Vejen. I Overensstemmelse med de Betragtninger, som det ærede Medlem Hr. Ulrich for et Par Dage siden fremsatte, mener ogsaa jeg, at Revisionen absolut maa gaa i Retning af, at Farten bliver nedsat. Med den Vejbygning, vi har, bliver det vist ogsaa nødvendigt, at der fastsættes en Maksimumsvægt paa Lastautomobiler. Der er ingen Tvivl om, at vi med Hensyn til vore Landeveje maa ind paa en helt anden Bygning, i hvert Fald en helt anden Belægning, thi Skærvebelægningen har vist sig at være ganske utilstrækkelig og ogsaa økonomisk ufordelagtig. Med den nuværende Automobiltrafik vil den mest rationelle Belægning sikkert være Chaussébelægning, men den vil kræve saa umaadelige Summer fra Amtskommunerne, at dette Spørgsmaal langt fra vil kunne løses i Løbet af nogle faa Aar. Navnlig i Københavns Amt er man stærkt inde paa den Belægning, og jeg ved ogsaa, man er begyndt derpaa i Frederiksborg Amt. I denne Forbindelse vil jeg sige, at Kommunerne maa have Krav paa at faa en større Andel i den Skat, der paalægges Automobilerne. Jeg vil fremhæve, at Frederiksborg Amt sikkert er et af de Amter, der lider mest under Automobilfærdselen, thi det er kendt nok, at enhver Automobilejer skal en Tur op igennem Nordsjælland, der byder paa saa mange Naturskønheder. Jeg tror derfor, der er faa Steder, naar undertages Københavns

Amt, hvor Vejene slides i den Grad som i Frederiksborg Amt.

Endelig kunde jeg have Lyst til at knytte et Par Bemærkninger til den Tale, som blev holdt af det ærede Medlem Hr. Clausager for nogle Dage siden. Jeg kunde have ønsket at gøre det den Aften, det ærede Medlem havde Ordet, men jeg var nødsaget til at forlade Tinget. Det ærede Medlem begyndte sin Tale meget smukt med at tale om det gode Samarbejde, som skulde etableres paa Rigsdagen, men det forekommer mig, at det ærede Medlem meget hurtigt faldt noget ud af Rollen, thi den væsentligste Del af det ærede Medlems Tale drejede sig om Artikler, der havde staaet i den socialdemokratiske Presse forud for Valgene i Sommer, og jeg mener ikke, det fremmer det gode Samarbejde, at man i alt for høj Grad søger at inddrage i Forhandlingen her de Avisartikler, der har staaet i forskellige politiske Blade forud for Valgene. Særlig fremdrog det ærede Medlem en Artikel, der havde staaet i „Sydsjællands Socialdemokrat“, hvor der var Tale om Mishandlinger af Tjenestedrenge. Det ærede Medlem fandt, at den Artikel var et ganske uberettiget Angreb paa den danske Gaardmandsstand. Hvorvidt den er det, skal jeg ikke udtale mig om, men jeg ved i alt Fald, at i den Kreds, hvor jeg har den Ære at være valgt, har vi netop i den allersidste Tid haft to Tilfælde, hvor Tjenestedrenge har været udsatte for en Behandling, som for hele Egnens Befolkning eller i alt Fald langt den største Del har staaet som ganske oprørende. Derfor vilde det ærede Medlem i Stedet for at angribe den Presse, som omtaler disse Tilfælde, gøre en god Gerning ved at være med til, at disse Mishandlinger blev indskrænket til det mindst mulige, men det gør man sikkert ikke ved, at man i nogen Grad undskylder dem, der har gjort sig skyldig i saadanne Mishandlinger.

J. P. Nielsen: Som Repræsentant for sønderjydske Arbejdere vil jeg gerne have Lov til at omtale nogle Spørgsmaal. Jeg vil ligesom andre ærede Medlemmer tillade mig først at fremkomme, om jeg saa maa sige, med min Bekendelse til det nationale Spørgsmaal. Jeg vil oplyse, at jeg ved alle de Møder, jeg har afholdt forud for Valgene og efter Valgene nede i det nye Grænsedistrikt, saavel overfor de danske Arbejdere paa Dansk som overfor de tyske Arbejdere paa Tysk, har gjort op-